

РЕШЕНИЕ

№ 40042

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 11.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4271** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 9177 от 14.04.2025 г. и вх. № 10114 от 24.04.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от М. К. М.-В., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ап.9, чрез адв. И. Т. И. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица]-партер срещу Решение № 2153-21-70 от 12.03.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1054-40-9 от 17.02.2025 г. на жалбоподателя срещу Разпореждане № [ЕГН]/4 от 07.01.2025 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, като неоснователна.

С жалбата е отправено искане съдът да отмени обжалваното решение и потвърдено с него разпореждане като незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Предлага се спорът да бъде решен по същество и да бъдат оставени в сила разпореждане № [ЕГН] от 22.08.2023 г., с начална дата на пенсиониране 26.07.2023 г. Изложени са подробни доводи по съществото на спора. В хода на съдебно производство жалбоподателят е редовно призован, не се явява, представлява се от чрез адв. Т., която поддържа изцяло подадената жалба. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Б., която дава становище, че жалбата е неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за

прекомерност на търсеното от оспорващия адвокатско възнаграждение.

Административен съд-София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление с вх.№ 2113-21-5295 от 27.07.2023 г. М. К. М. - В. прави искане да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по условията на чл.68, ал.1-2 от КСО.

С разпореждане №[ЕГН]/5/ от 22.08.2023 г. на Длъжностно лице по „ПО“ е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата 26.07.2023 г. С последващо разпореждане от 10.11.2023 г. същата е изменена на основание чл.99, ал.1. т.2. буква „д“ от КСО във връзка с чл. 10, ал.2 Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС). Съгласно представените документи, удостоверяващи осигурителен стаж и осигурителен доход и наличната информация в Регистъра на осигурените лица, е зачетен осигурителен стаж от 43 години. 08 месеца и 25 дни, положен при трета категория труд.

Определен е базисен период 01.01.2000 - 25.07.2023 г., осигурителен доход 296 982,50, индивидуален коефициент, съгласно чл.70, ал.9 КСО, изречение първо и второ 1,2776.

От данните, съдържащи се в административната преписка се установява, че със заявление вх. № 21115-21-4357 от 27.07.2023 г. М. К. М. - В. е направила искане за преизчисляване на пенсията ѝ за осигурителен стаж и доход, след началната дата на същата.

При извършване на исканото преизчисление е установено, че заявителката след отпускане на пенсията е самоосигуряващо се лице. В тази връзка е изискана служебна бележка от контролните органи по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. - град. Издадена е служебна бележка с изх. № 21102-21-3373#1 от 29.10.2024 г. за периода 01.01.2023 г. - 31.12.2023 г. с посочен осигурителен доход - 785.54 лв. за всички месеци от годината. След издаване на служебната бележка е отправено ново искане до дирекция КПК във връзка с това, че в предходна служебна бележка с № 21102-21-2400# 1 от 07.08.2023 г. е посочен месечен осигурителен доход за времето от 01.01.2023 г. - 30.06.2023 г. в размер на 3400.00 лв.. послужил за изчисляване на индивидуалния коефициент при отпускане на пенсията на М. К. М. - В..

В дирекция „Пенсии“ при ТП на НОИ С. - град е постъпило писмо отговор с № 21102-21-3571#1 от 12.11.2024 г., издадено от дирекция КПК при ТП на НОИ С. - град, от което се установява, че М. К. М. - В. е внасяла авансови осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице за периода 01.01.2023 г.- 31.12.2023 г. - 3400.00 лв. (месечно). След определяне на окончателния размер на осигурителния доход за 2023 г., върху който се дължат осигурителни вноски, лицето е декларирало месечен осигурителен доход - 785.54 лв. Предвид това месечният осигурителен доход на М. К. М. - В. се различава в двете издадени служебни бележки, съответно с № 21102-21-2400# 1 от 07.08.2023 г. и № 21102-21-3373# 1 от 29.10.2024 г.

След така установената фактическа обстановка е изискана нова пълна проверка от дните органи по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.- град на всички периоди 2016 г. - 31.12.2022 г., фигуриращи в служебна бележка №21102-21-2400# от 07.08.2023 г. на М. К. М. - В., послужили за определяне на индивидуалния коефициент.

Във връзка с изисканата повторна проверка е издадена нова служебна бележка от дирекция КПК при ТП на НОИ С.-град с изх. № 21102-21-3373#4 от 05.12.2024 г. В издадената служебна бележка окончателния осигурителен доход се различава от този посочен в служебна бележка № 21102-21-2400# 1 от 07.08.2023 г. и е както следва помесечно:

служебна бележка №21102-21 -2400# 1 от 07.08.2023 г.

2016 г. 2000.00 лв.

2017 г. 2000.00 лв.

2018 г. 2550.00 лв.

2019 г. 2550.00 лв.

2020 г. 3000.00 лв.

2021 г. 3000.00 лв.

01.2022-03.2022 г. 3000.00 лв.

04.2022-12.2022 г. 3400.00 лв.

и служебна бележка № 21102-21 -3373#4 от 05.12.2024 г.

2016 г. 581.16лв.

2017 г. 586.58 лв.

2018 г. 510.00 лв.

2019 г. 2500.00 лв.

2020 г. 610.00 лв.

2021 г. 3000.00 лв.

01.2022-03.2022 г. 650.00 лв.

04.2022-12.2022 г. 710.00 лв.

Във връзка с установената разлика в осигурителния доход, участващ при определяне размера на пенсията и вземайки предвид данните в служебни бележки с изх. № № 21102-21-3373#1 от 29.10.2024 г. и № 21102-21-3373#1 от 29.10.2024 г. е издадено разпореждане № [ЕГН]/4/ от 07.01.2025 г., оспорено в административното производство, с което е поправено разпореждане № [ЕГН]/3/ от 10.11.2023 г. като пенсията е изменена от отпускането ѝ - 26.07.2023 г. на основание чл.99. ал.1, т.2, буква „д” от КСО.

Съгласно чл. 46 от НПОС, на М. К. М.-В. е зачетен осигурителен доход за периода от 01.01.2000 г. - 25.07.2023 г., възлизащ на 162 722,27 лв.

По регламентирания в чл. 70, ал. 9 от КСО посочен ред длъжностното лице по осигуряването е изчислило индивидуален коефициент 0.8069, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на жалбоподателя за всеки месец за периода от 01.01.2000 г. до 25.07.2023 г. вкл., до която дата е зачетен осигурителен доход, и съответния среден осигурителен доход за страната за всеки месец от този период, е разделен на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за съответния месец от периода 01.01.2000 г. - 25.07.2023 г., вкл. и броя на работните дни през този месец за посочения период.

В случая е зачетен осигурителен стаж в размер на 43 години 09 месеца 25 дни от трета категория труд.

На основание чл. 70, ал. 1 от КСО стажът на оспорващата без превръщане е - 43 години, 09 месеца и 25 дни., който е умножен по процент 1,35 за всяка година и съответната пропорционална част за месеца. По посочения ред е определен процентът осигурителен стаж на жалбоподателя за определяне размера на пенсията, съгласно чл.70, ал.1 КСО:

43 години, 09 месеца и 25 дни x 1,35 % = 59,06 %,

Индивидуалният коефициент на М. К. М. - В. - 0.8069, е умножен по средномесечния осигурителен доход за страната за периода 07.2022 г. - 06.2023 г., който е 1 378.73 лв. или 1378.73 лв. x 0.8069= 1112,50 лв.

Така определеният доход, от който се изчислява пенсията, се умножава по процента на осигурителния стаж, за да се определи размерът на пенсията: 1112,50 лв. x 59.06% = 657.04 лв.

Към горната сума се добавят 60.00 лв. на основание ПМС № 479/30.12.2021 г., за да се определи месечният размер за получаване: 657.4 лв. + 60.00 лв. = 717,04 лв.

На основание действащата разпоредба на чл. 100 от КСО размерите на пенсиите за трудова дейност, отпуснати до 31 декември 2023 г., се осъвременяват от 1 юли с процент, равен на сбора

от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година.

На основание чл. 100 КСО и решение на Надзорния съвет на НОИ, размерът на пенсиите за трудова дейност, отпуснати до 31.12.2023 г., се осъвременява от 1 юли 2023 г. с 11 на сто или в процесния случай - 717.4лв. $\times 1,11 = 795,91$ лв.

Така съгласно обжалвания административен акт, М. К. М. - В. получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 795.91 лв., определен съгласно ЗБДОО 2024 г.

След като пенсията на М. К. М. - В. е изменена, считано от отпускането ѝ, същата е преизчислена по заявление вх. № 21115-21- 4357 от 27.07.2023 г., считано от 01.08.2024 г. на основание чл.102, ал.1, т.2, ал.3-5 КСО за придобитият след пенсионирането осигурителен стаж и доход до 31.12.2023 г. Изчисленият коефициент за този доход е по - неблагоприятен (0.8018) от получавания (0.8069) и затова пенсията е преизчислена само въз основа на придобитият осигурителен стаж, който е 44 години и 03 месеца.

В хода на административното производство е било образувано контролно производство, с оглед установяване на верния осигурителен доход на жалбоподателя е изисквана отново цялостна проверка от контролните органи по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. - град.

Получен е Отговор, съгласно който е потвърден осигурителният доход, посочен в служебни бележки № 21102-21-3373# 1 от 29.10.2024 г. и № 21102-21-3373#4 от 05.12.2024 г.

При така изяснената фактическа обстановка е издадено Разпореждане № [ЕГН]/4/ от 07.01.2025 г. на ръководител по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ С. – град, същото е обжалвано по административен ред и е потвърдено с Решение № 2153-21-70 от 12.03.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. град.

В хода на съдебното производството като писмени доказателства са приети съдържащите се в административната преписка и допълнително представените от страните документи.

По искане на оспорващата е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице С. М. и която съдът изцяло кредитира при постановяване на настоящото си решение.

Видно от заключението – Размерът на избрания от М. В. осигурителен доход, върху който са внесени осигурителни вноски за периода 01.01.2000 г.- 25.07.2023 г., е 298 332,50 лв. С подаване на годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 50 ЗДДФЛ се формира окончателен осигурителен доход, определен от декларирания облагаем доход от трудова дейност на лицето. В случая има надвнесени осигурителни вноски, които могат да бъдат поискани за възстановяване от НАП след издаване на задължителни предписания от контролните органи на НОИ за корекция на данните за деклариран осигурителен доход с декларация обр. 1 по Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Вещото лице е посочило, че индивидуалният коефициент за изчисляване размера на пенсията на жалбоподателя, определен към 25.07.2023 г. върху доход от 115 343,92 лв., е 0,6529, а към 31.12.2023 г. – 0,6522. Експертът в отговора на последния поставен въпрос е посочила, че осигурителните вноски за 2023 г. са внесени върху авансово избран осигурителен доход от М. В. в размер на 3 400,00 лв. месечно, или 40 800,00 лв. С подаване на ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ се формира окончателен осигурителен доход, определен от декларирания облагаем доход от трудовата дейност на лицето. За 2023 г., по ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ, облагаемият доход е 9 426,52 лв. Вещото лице е посочило, че ако се приеме, че облагаемият доход по ГДД е достатъчен за направените авансови осигурителни вноски върху избрания осигурителен доход, то индивидуалният коефициент, изчислен към 25.07.2023 г. би бил в размер на 1,2795, а към

31.12.2023 г. – 1,3042. В заключение експертът е написал, че декларираният облагаем доход е по-малък от избрания осигурителен доход.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу акт подлежащ на съдебен контрол, в срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Оспореното решение е издадено от компетентен орган, предвид правомощието на директора на териториалното поделение на НОИ да разглежда спорове, свързани с неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „А“ от КСО, и в предвидената форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Разпореждане № [ЕГН]/4/ от 07.01.2025 г. на ръководител по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ С. е постановено от компетентен орган. При издаване на процесното разпореждане и потвърждаващото го решение не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от категорията на съществени, и които да обусловят отмяната на акт на формално основание.

В случая между страните не се спори, че за жалбоподателя е възникнало право за получаване на пенсия за осигурителен стаж и възраст, спорът е по приложението на материалния закон.

Съгласно разпоредбите на чл. 6, ал. 8 и 9 от КСО, осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал. 3, т. 1 и 2 /самоосигуряващи се/ са за сметка на осигурените лица и се дължат авансово: върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния месечен размер на дохода, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.

За периода 01.01.2000 г. - 25.07.2023 г. М. К. М. — В. се е осигурявала върху осигурителен доход в общ размер на 298332,50 лв.

За периода 01.01.2000 г. — 31.12.2015 г. осигурителният доход и начислените и внесени осигурителни вноски са взети от заверени осигурителни книжки от контролен орган на НОИ /приложени копия към делото на л. 73-83 и л. 90-92/.

Информацията за периода 01.01.2016 г. — 25.07.2023 г. е от „Справка за декларираните в персонален регистър и внесените в приходи суми и разликата между тях по месечно /по фонд и параграф/“. Същата се генерира от системата на НОИ и е приложена към делото /на л. 182-184/.

Към делото са приети като доказателства Годишни данъчни декларации по чл. 50 от Закона за облагане доходите на физически лица за периода 2014 г. -2023 г., информацията от които е необходима за определяне на окончателния осигурителен доход, върху който се дължат осигурителните вноски.

Съгласно чл. 6, ал. 8 от КСО, „осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 са за сметка на осигурените лица и се дължат авансово: върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния месечен размер на дохода, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.“.

В ал. 9 на същия член се определя: „Окончателният размер на месечния осигурителен доход за лицата по ал. 8 се определя за периода, през който е упражнявана трудова дейност през предходната година въз основа на данните, декларирани в справка към годишната данъчна декларация по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, и не може да бъде по-малък от минималния месечен осигурителен доход и по-голям от максималния месечен осигурителен доход. Окончателните осигурителни вноски се дължат от осигурените лица върху

годишния осигурителен доход в размерите за фонд „Пенсии“ и за допълнително задължително пенсионно осигуряване, и в размерите за фонд „Общо заболяване и майчинство“ за самоосигуряващите се лица, които са избрали да се осигуряват в този фонд в срока за подаване на данъчната декларация. Годишният осигурителен доход се определя като разлика между декларирания или установения от органа по приходите при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс облагаем доход от упражняване на трудова дейност и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски“.

Окончателният осигурителен доход чл. 50 от ЗДДФЛ, по данни от приложените годишни данъчни декларации съпоставен с информацията за внесените и начислени от М. К. М. - В. осигурителни вноски за периода 01.01.2016 г. - 25.07.2023 г. видно от „Справка за декларираните в персонален регистър и внесените в приходи суми и разликата между тях по месечно /по фонд и параграф/“ дава основание да се приеме, че изчисленият осигурителен доход е доходът върху, който са внесени осигурителните вноски от М. К. М. - В. за периода от 01.01.2000 г. до датата на подаване на заявлението за пенсиониране - 25.07.2023 г., като в този случай вещото лице по делото е дало заключение го е определило на 1,2776, колкото е бил и първоначално определения на жалбоподателя.

Индивидуалният коефициент, определен с разпореждане от 07.01.2025 г. е 0,8069. Намалението е от декларирания облагаем доход по годишни данъчни декларации за периода и определен окончателен осигурителен доход.

Със служебна бележка изх.№ 21102-21-3373#4 от 05.12.2024 г. /на л. 117 по делото/ е определен осигурителният доход на М. М. — В., от който е изчислен индивидуалният коефициент. Има допусната грешка при определянето на дохода за 2019 г., 2021 г. и 2022 г. Съгласно данните в Таблица 2 (на стр. 8), облагаемият доход на лицето по представени и приобщени към делото годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за тези години е съответно :

- За 2019 г. — облагаем доход по ГДД — 10 550,52 лв., а в служебната бележка в годишен аспект са 30 000, 00 лв., или 2 500, 00лв месечно
- За 2021 г. — облагаем доход по ГДД, - 7 920,47 лв., а в служебната бележка в годишен аспект са 36 000, 00 лв. или 3 000, 00лв месечно
- За 2022 г. - облагаем доход по ГАД — 8 402,67 лв. За месеците януари- март следват изравнителни вноски върху окончателен осигурителен доход в размер на 700,22 лв. От м. април на същата година се променя минималния осигурителен доход на 710,00лв. Така в годишен аспект дължимите осигурителни вноски следва да са внесени върху доход от 8 490,66 лв., а в служебната бележка в годишен аспект са 8 340,00 лв.

Съгласно направените констатации и спазвайки разпоредбите на чл. 6, ал. 8 и 9 от КСО, индивидуалният коефициент за определяне размера на пенсията, изчислен към 25.07.2023 г. е 0, 6529, а към 31.12.2023г. — 0,6522.

Индивидуалният коефициент е изчислен като сума от месечен коефициент, определен като съотношение между осигурителния доход за съответен месец и средния осигурителен доход за страната за същия месец, и разделен на броя месеци за целия осигурителен период.

По делото са представени 12 броя платежни нареждания и 7 броя банкови извлечения за периода 01.01.2023 г. — 31.12.2023 г.

В резултат на анализа на същите се установи, че М. К. М. - В. е внесла дължимите осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд и здравни осигуровки върху избран осигурителен доход - 3 400,00 лв.

Независимо, че плащането е през банковата сметка на юридическото лице „Медима ММ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като задължено лице е посочено М. К. М., ЕГН [ЕГН], то сумите от осигурителни вноски са постъпили в НАП по партидата на задълженото лице.

Осигурителите вноски за 2023 г. са внесени върху авансово избран осигурителен доход от М. К. М. - В. в размер на 3 400 лв. месечно.

С подаване на Годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ се формира окончателен осигурителен доход, определен от декларирания облагаем доход от трудовата дейност на лицето.

Доколкото облагаемият доход по годишна данъчна декларация е достатъчен за направените авансови осигурителни вноски върху избрания осигурителен доход, то индивидуалният коефициент, изчислен към 25.07.2023 г. с Разпореждане от 10.11.2023 г. в размер на 1,2776, би запазил стойността си. Но в случая не са спазени разпоредбите на чл. 6, ал. 9 от КСО „Окончателният размер на месечния осигурителен доход за лицата по ал. 8 се определя за периода, през който е упражнявана трудова дейност през предходната година въз основа на данните, декларирани в справка към годишната данъчна декларация по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, и не може да бъде по-малък от минималния месечен осигурителен доход и по-голям от максималния месечен осигурителен доход. Окончателните осигурителни вноски се дължат от осигурените лица върху годишния осигурителен доход в размерите за фонд „Пенсии“ и за допълнително задължително пенсионно осигуряване, и в размерите за фонд „Общо заболяване и майчинство“ за самоосигуряващите се лица, които са избрали да се осигуряват в този фонд в срока за подаване на данъчната декларация. Годишният осигурителен доход се определя като разлика между декларирания или установения от органа по приходите при условията и по реда на Данъчно- осигурителния процесуален кодекс облагаем доход от упражняване на трудова дейност и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски“.

Съгласно направените констатации и внесените от жалбоподателя авансови осигурителни вноски върху избран от нея осигурителен доход, надвишаващ действително декларирания от трудова дейност, индивидуалният коефициент за определяне размера на пенсията, изчислен към 25.07.2023 г. е 1, 2795, а към 31.12.2023 г. - 1,3043.

С оглед на изложеното, съдът намира, че като е определен от страна на длъжностното лице индивидуален коефициент 0.8069, като сбор на месечните съотношения между осигурителния доход на оспорващата за всеки месец за периода от 01.01.2000 г. до 25.07.2023 г., вкл., до която дата е зачетен осигурителен доход, и съответния среден осигурителен доход за страната за всеки месец от този период, е разделен на сбора 01 съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за съответния месец от периода 01.01.2000 г. - 25.07.2023 г. вкл. и броя на работните дни през този месец за посочения период, вместо индивидуалният коефициент за определяне размера на пенсията, изчислен към 25.07.2023 г. е 1, 2795, а към 31.12.2023

г. - 1,3043., за който съдът изложи по –горе мотиви е постановено едно неправилно разпореждане, което подлежи на обмяна заедно с потвърждаващото го решение на директора на НОИ.

Ето защо и доколкото съдът не може да постанови решение, заместващо оспорения административен акт по същество, то следва да отмени обжалвания административен акт и да върне преписката за ново произнасяне при съобразяване с указанията по изчисленията дадени с настоящото решение, като се съобрази приложението на чл. 6, ал. 9 от КСО .

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на възнаграждение, в доказвания размер от 1750 лв., които следва да се присъдят в еврвата им равностойност. Следва да се посочи, че сумата от 1750,00 лв. включва следните разноси – 700,00 лв. възнаграждение на вещото лице по приетата по делото експертиза и 1050,00 лв. адвокатско възнаграждение от 800,00 лв. и 250,00 лв. допълнително възнаграждение на процесуалните представители на оспорващия за повече от две съдебни заседания по делото – общо четири проведени открити съдебни заседания, в които са извършвани процесуални действия, включително приемане на съдебна експертиза. По тези съображение, неоснователно се явява възражението за прекомерност, направено от ответника, на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на жалбоподателя.

Воден от горното Административен съд София –град, III отделение, 8-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. К. М. – В., Решение № 2153-21-70 от 12.03.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1054-40-9 от 17.02.2025 г. на жалбоподателя срещу Разпореждане № [ЕГН]/4 от 07.01.2025 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, като неоснователна.

ВРЪЩА административната преписка за ново произнасяне при съобразяване с дадените от съда указания по приложение на закона.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на М. К. М. - В. ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер на 894,76 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: